

Sygn. akt III CNP 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi W. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 16 lutego 2012 r., wydanego w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko J.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2014 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 11 października 2011 r. Sąd Rejonowy w T. zasądził od pozwanego J. K. na rzecz powoda W. W. kwotę 18 806,08 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 8 419,28 zł od dnia 3 lutego 2010 r., a od kwoty 10 386,80 zł od dnia 11 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3 362 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, odstąpił od obciążenia pozwanego pozostałą częścią kosztów procesu i orzekł o nieopłaconych kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

Na skutek apelacji pozwanego, Sąd Okręgowy w Ta. wyrokiem z dnia 16 lutego 2012 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7 163,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu należnymi powodowi w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, natomiast w pozostałej części apelację oddalił i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego oraz o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu apelacyjnym.

W dniu 16 lutego 2012 r. W. W. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności wyroku Sądu Okręgowego z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem powinna zawierać – obok oznaczenia wyroku, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, oraz wniosku o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem – także wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wszystkie te wymagania mają charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich podlega odrzuceniu *a limine*.

Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienia polega na wskazaniu naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania z równoczesnym

powołaniem przepisów prawa, które miały doznać naruszenia i wyjaśnieniu, na czym zarzucane naruszenie polegało. Odrębnym wymaganiem jest wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, ustawodawca bowiem wyraźnie oddzielił podstawy skargi od przepisów prawa, z którymi wyrok jest niezgodny (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ., z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140, z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie publ., z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06, nie publ. i z dnia 26 lipca 2006 r., IV CNP 68/06, nie publ.).

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 16 lutego 2012 r. skarżący wskazał na naruszenie art. 382, art. 98 § 1, art. 100 i art. 102 k.p.c., art. 363 § 1 i art. 415 k.c. oraz art. 32 ust. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji i wyjaśnił, na czym – jego zdaniem – to naruszenie polegało. Nie wskazał natomiast przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny.

Oznacza to, że skarga nie spełnia wymagań określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i z tej przyczyny ulega odrzuceniu, zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c.